

WICEPREZES

NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI

Stanisław Jarosz

Warszawa, 21 października 2008 r.

KGP/41015-1/08

**Pan
Waldemar Pawlak**

**Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki**

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 *ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli* (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701), zwanej dalej *ustawą o NIK*, Najwyższa Izba Kontroli¹ przeprowadziła w Ministerstwie Gospodarki – dalej MG, kontrolę działań ministra właściwego do spraw gospodarki w obszarze zagadnień dotyczących prowadzenia gospodarki remontowej przez podmioty górnicze, w latach 2001-2006. Kontrolą objęto przebieg procesu legislacyjnego nad projektem *rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w podziemnych zakładach górniczych*² (dalej: *rozporządzenie*) oraz działania Ministra w zakresie wykorzystywania przez Kompanię Węglową SA przepisów *rozporządzenia*.

W związku z ustaleniami przedstawionymi w protokole kontroli, podpisanym w dniu 26 września 2008 r., Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do art. 60 *ustawy o NIK*, przekazuje Panu Premierowi niniejsze wystąpienie.

---

¹ Departament Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji.

² Dz. U. Nr 139, poz. 1169 - weszło w życie 2 września 2002 roku.

Najwyższa Izba Kontroli ocenia negatywnie przebieg, w tym niewłaściwe dokumentowanie, prowadzonego w latach 2001-2002 procesu legislacyjnego związanego z powyższym rozporządzeniem, a także brak reakcji kolejnych ministrów właściwych do spraw gospodarki w odniesieniu do sposobu wykorzystania przepisów tego rozporządzenia przez Kompanię Węglową SA.

1. Jeden z najważniejszych przepisów *rozporządzenia* zawarty został w § 428. Określał on m.in. sposób prowadzenia remontów maszyn i urządzeń.

Ustalenia kontroli wykazały, że treść przepisu § 428 *rozporządzenia* w trakcie procesu legislacyjnego prowadzonego w Ministerstwie, została w sposób istotny zmieniona w stosunku do pierwotnej wersji. Zmiana ta dokonana została w okresie pomiędzy 15 maja a 17 czerwca 2002 r. Treść przepisu w wersji zmienionej, która ostatecznie została podpisana przez ówczesnego Ministra Gospodarki (oraz w porozumieniu przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej i Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji) otrzymała brzmienie: „*Maszyny, urządzenia i instalacje utrzymuje się, konserwuje, naprawia i remontuje w sposób ustalony w dokumentacji techniczno-ruchowej producenta, a ich ruch prowadzony³ na warunkach określonych w zezwoleniu na oddanie ich do ruchu maszyn, urządzeń i instalacji*”. W stosunku do wersji z dnia 15 maja 2002 r. paragraf ten rozszerzono o remonty (dodatkowo wpisano: „i remontuje”) oraz dodano wyraz „producenta”.

W trakcie kontroli Ministerstwo nie było w stanie wskazać autora zmiany treści § 428 *rozporządzenia*, dokonanej w trakcie procesu legislacyjnego, jak również uzasadnienia tej zmiany.

Do wyjaśnienia tych okoliczności tych nie doprowadziły także czynności kontrolne NIK, ze względu na brak udokumentowania przez Ministerstwo niektórych etapów procesu legislacyjnego, w wyniku którego wydane zostało *rozporządzenie*.

Materiały przedstawione kontrolerom NIK przez komórki organizacyjne MG, pomimo uzupełnienia o dokumentację przekazaną przez Wyższy Urząd Górniczy (dalej WUG), nie zawierały m.in.:

- dokumentów pozwalających na ustalenie kto i kiedy zgłosił uwagi do projektów *rozporządzenia* na etapie uzgodnień wewnętrznych i międzyresortowych oraz jaka była ich treść i uzasadnienie,

---

³ W wersji opublikowanej w Dzienniku Ustaw wyraz „prowadzony” zastąpiono wyrazem „prowadzi”.

- protokołu z konferencji uzgodnieniowej, która odbyła się w dniach 28 i 29 maja 2002 r., (obowiązek sporządzenia protokołu nakładała *Decyzja Nr 5/w Dyrektora Generalnego z dnia 12 marca 1998 r.*),
- projektu rozporządzenia w wersji z 10 czerwca 2002 r., do którego zostały wniesione uwagi WUG (w piśmie z 17 czerwca 2002 r.),
- projektu rozporządzenia w wersji przesłanej przez MG do Rządowego Centrum Legislacji (dalej: RCL) - przy piśmie z 18 czerwca 2002 r., w celu uzyskania zwolnienia z Komisji Prawniczej; projektu tego nie posiadało także RCL.

Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2002 r. zostało przesłane do RCL w celu opublikowania w dniu 5 lipca 2002 r., tj. trzeciego dnia po utracie mocy przez poprzednio obowiązujący w tym zakresie akt wykonawczy⁴. *Rozporządzenie* w wersji przesłanej do RCL uwzględniało częściowo dwie (dotyczące § 542⁵ i § 608⁶) z dziewięciu⁷ uwag, które WUG zawarł w fakcie z dnia 5 lipca 2002 r., przekazanym do DPP. Opublikowana wersja *rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2002 r.*⁸ uwzględniała natomiast 8 z 9 przekazanych uwag WUG.

Z powyższego wynika, że treść aktu opublikowanego różni się od wersji rozporządzenia, podpisanej przez Ministra Gospodarki, przesłanej do RCL w celu ogłoszenia. NIK wskazuje, że sytuacja ta stanowiła naruszenie postanowień art. 15 ust 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych⁹ w brzmieniu obowiązującym w dniu publikacji rozporządzenia. Ustalenia niniejszej kontroli NIK nie pozwalają jednak na jednoznaczne wskazanie osób odpowiedzialnych za powyższe naruszenie prawa.

Według zeznań Pani Krystyny Krecińskiej, ówczesnego Dyrektora Departamentu Prawnego i Legislacji MG, w Departamencie tym nie porównywano treści opublikowanego rozporządzenia z wersją przekazaną do opublikowania, uznając że za taką zgodność odpo-

⁴ *Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 kwietnia 1995 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w podziemnych zakładach górniczych* (Dz. U. Nr 67, poz. 342 ze zm.; rozporządzenie uchylone zostało przez ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 110, poz. 1190) w związku z postanowieniami art. 1 pkt 51 oraz art. 16).

⁵ Treść uwagi brzmiała: „w § 542 skreślić wyraz „osób” oraz zmienić przywołanie z „§ 198 ust. 2” na „§ 187 ust. 2”; zmieniono przywołanie.

⁶ Treść uwagi brzmiała: „w § 608 wprowadzić zapis jako ustęp 1 o treści: „1. Postanowienia § 583 i 584 stosuje się również do pojazdów i maszyn z napędem spalinowym.”, a dotychczasową treść oznaczyć jako ustęp drugi zmieniając w nim przywołanie z załącznika „nr 2” na załącznik „Nr 4”; zmieniono przywołanie.

⁷ Uwagi WUG dotyczyły: § 8 ust. 2; § 169 ust. 1 pkt 2; § 187 ust. 2; § 260 ust. 2; § 407 ust. 3; § 440 ust. 9; § 518; § 542; § 608.

⁸ Dz. U. z dnia 2 września 2002 r., Nr 139, poz. 1169

⁹ Dz. U. z 2007 r. Nr 68, poz. 449

wiada RCL¹⁰. Obecny Prezes RCL, w informacji przekazanej NIK, stwierdził, że nie jest w stanie wyjaśnić okoliczności wprowadzenia tych zmian.

2. Konsekwencją funkcjonowania przepisu § 428 w opublikowanym brzmieniu było wykorzystywanie go przez niektórych przedsiębiorców górniczych do zlecania robót remontowych w trybie bezprzetargowym (z wolnej ręki).

W sierpniu 2004 r., Ministerstwo uzyskało informację, że § 428 *rozporządzenia* w opublikowanym brzmieniu jest wykorzystywany przez przedsiębiorców górniczych, w tym przede wszystkim przez Kompanię Węglową SA (dalej: KW SA) do udzielania producentom maszyn i urządzeń zamówień na zakupu materiałów i usług remontowych w trybie z wolnej ręki¹¹, zgodnie z dokumentacją techniczno - ruchową (dalej: DTR) wytworzoną przez ich producentów. W przekazanym do MG przez KW SA *Zestawieniu wniosków Kompanii Węglowej SA o wyrażenie zgody na zastosowanie trybu z wolnej ręki*, wykazano [...] ¹² wniosków z którymi wystąpiono do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych o zastosowanie tego trybu w odniesieniu do zleceń usług remontowych w kopalniach Kompanii.

Według *Wykazu pozwoleń Prezesa UZP na zastosowanie trybu z wolnej ręki na zamówienia na zakup usług i materiałów remontowych w górnictwie w latach 2002- 2006*¹³, sporządzonego na podstawie systemu informatycznego UZP w 2002 r. wydano tylko 2 takie zezwolenia, zaś w 2003 – jedno, przy czym żadne z nich nie dotyczyło Kompanii Węglowej SA. W 2004 r. wydano natomiast łącznie 107 pozwoleń, w tym 101 uzasadnionych interpretacją § 428 *rozporządzenia*, z czego [...] ¹⁴ dla Kompanii Węglowej SA.

W uzasadnieniach wniosków składanych do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych o udzielenie zgody na zastosowanie trybu z wolnej ręki, KW SA wskazywała, że zgodnie z treścią § 428 *rozporządzenia* maszyny, urządzenia i instalacje remontować można jedynie w oparciu o dokumentację techniczno-ruchową producenta. Ignorowano przy tym fakt, że niekiedy jest możliwe przeprowadzenie remontu w oparciu o DTR producenta, przez innego przedsiębiorcę, o ile posiada on odpowiednie wyposażenie i znajomość technologii.

---

¹⁰ Protokół przesłuchania świadka z dnia 10.07.2008 r.

¹¹ Informacje udzielone przez Urząd Zamówień Publicznych oraz wyniki kontroli przeprowadzonych w podmiotach górniczych.

¹² Informacja wyłączona przez NIK na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. nr 112, poz. 1198 ze zm.), w związku z art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 ze zm.) – ochrona interesu KW SA.

¹³ Pismo z dnia 10.07.2008 r. znak: UZP/DP/O-BBR/167858/14279/08 podpisane przez Zbigniewa Kłodę Dyrektora Departamentu Prawnego UZP, przy którym przekazano Wykaz.

¹⁴ Informacja wyłączona przez NIK na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. nr 112, poz. 1198 ze zm.), w związku z art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 ze zm.) – ochrona interesu KW SA.

W ocenie NIK ten sposób wykorzystania przepisu pozostawał w sprzeczności z niektórymi zapisami, sporządzonej przez Ministerstwo, wraz z projektem *rozporządzenia*, oceny skutków regulacji (dokument OSR). W dokumencie tym stwierdzono bowiem m.in., że wydanie przedmiotowego *rozporządzenia* nie będzie miało wpływu m.in. na rynek pracy oraz konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

3. Potencjalne, negatywne skutki funkcjonowania przepisu § 428 zostały wskazane Ministerstwu Gospodarki praktycznie bezpośrednio po jego wejściu w życie. Już w dniu 18 listopada 2002 r., na posiedzeniu działającej przy Prezesie WUG *Komisji do spraw analizy stosowania przepisów prawa związanego z ruchem zakładów górniczych*, wskazano, że przepis § 428 *rozporządzenia* w opublikowanym brzmieniu jest nieprawidłowy, a jego interpretacje mogą negatywnie oddziaływać na konkurencyjność na rynku usług remontowych. W posiedzeniu uczestniczył reprezentant ówczesnego Ministerstwa Gospodarki, [...] ¹⁵.

W 2003 r. podjęto prace nad zmianą ww. rozporządzenia. NIK nie zgłasza zastrzeżeń do przebiegu procesu legislacyjnego związanego z tą nowelizacją.

W sierpniu 2003 r. Prezes WUG przesłał ¹⁶ do ówczesnego Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Ministerstwa projekty 6 aktów wykonawczych, w tym m.in. projekt *rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w podziemnych zakładach górniczych*. Większość zmian proponowanych w powyższych projektach była efektem prac działającej w WUG *Komisji do spraw analizy stosowania przepisów prawa związanego z ruchem zakładów górniczych*.

Według projektu przekazanego przez Prezesa WUG treść § 428 *rozporządzenia* miała otrzymać brzmienie: „*Maszyny, urządzenia i instalacje eksploatuje się, konserwuje i naprawia w sposób określony w dokumentacji techniczno-ruchowej*”. Zmianę *rozporządzenia* uzasadniano ogólnie koniecznością ujednolicenia regulacji prawnych dotyczących eksploatacji, konserwacji i napraw maszyn i urządzeń, tj. zagadnień objętych reżimem wszystkich rozporządzeń wydanych na podstawie art.78 ust. 1 *ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze* ¹⁷.

---

¹⁵ Informacja zawierająca dane osobowe, wyłączona przez NIK na podstawie art. 5 ust. 2 *ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej* (Dz.U. nr 112, poz. 1198 ze zm.) – ochrona interesu osoby fizycznej.

¹⁶ Pismo z dnia 7.08.2003 r. znak: PRI-022-0040-03/09140-GP Prezesa WUG Wojciecha Bradeckiego do Jerzego Hausnera Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.

¹⁷ t.j., Dz. U. z 2005 r., Nr 229, poz. 1947 ze zm.

Projekt ten, w październiku 2003 r., przesłano¹⁸ do departamentów Ministerstwa z prośbą o uwagi i propozycje zmian. Wymiana uwag w zakresie powyższego projektu między WUG a Biurem Prawnym Ministerstwa, za pośrednictwem Departamentu Bezpieczeństwa Energetycznego (komórki wiodącej), zakończyła się w kwietniu 2004 r.¹⁹ Na podstawie § 12 ust 1 postanowień *uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. w sprawie regulaminu prac Rady Ministrów*²⁰ projekt ww. rozporządzenia przesłano do uzgodnień międzyresortowych²¹ oraz do konsultacji społecznych²². Po zakończeniu procesu konsultacji zorganizowano, w dniu 12 stycznia 2005 r., konferencję uzgodnieniową²³, a w dniu 8 lipca 2005 r.²⁴ – uzyskano zwolnienie projektu rozporządzenia (w wersji z 1 kwietnia 2005 r.) z rozpatrywania przez Komisję Prawniczą.

W związku z przedłużającą się procedurą notyfikacji projektu *rozporządzenia*, w lutym 2006 r. odbyło się spotkanie, na którym poprawiono projekt ww. rozporządzenia zgodnie z sugestiami Komisji Europejskiej oraz wprowadzono zmiany wynikające z *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki*²⁵. Ostatecznie, po uwzględnieniu uwag Komisji Europejskiej, rozporządzenie zostało podpisane w dniu 9 czerwca 2006 r. w porozumieniu z Ministrami Pracy i Polityki Społecznej oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji i skierowane do publikacji.

4. Ze względu na długotrwałość prac nad nowelizacją *rozporządzenia* (proces legislacyjny trwał prawie 3 lata, tj. do 9 czerwca 2006 roku) działanie to nie było w stanie zapobiec negatywnym skutkom funkcjonowania przepisu § 428 *rozporządzenia* w brzmieniu ustalonym w 2002 roku. NIK ocenia negatywnie, pod względem celowości, niepodjęcie przez ministra właściwego do spraw gospodarki jakichkolwiek bieżących (poza legislacyjnymi) działań zapobiegających, pomimo powzięcia informacji o znacznej liczbie wniosków o pozwolenie na zastosowanie trybu z wolnej ręki przy zlecaniu usług remontowych przez Kompanię Węglową SA.

Zgodnie z art. 28 ust.1 *ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o restrukturyzacji górnictwa*

¹⁸ Przy piśmie z dnia 2.10.2003 r. znak: DBE-IX/JT/3435W/03 podpisanym przez p.o. Zastępcy Dyrektora Departamentu Bezpieczeństwa Energetycznego (DBE).

¹⁹ Przy piśmie z dnia 06.04.2004 r. znak: B.P.0220/283/03, podpisanym przez Zastępcę Dyrektora Biura Prawnego przekazano do DBE podpisany „za zgodność pod względem prawnym i redakcyjnym” projekt ww. rozporządzenia.

²⁰ M.P. Nr 13, poz. 221 ze zm.

²¹ Pismo z dnia 08.04.2004 r. znak: DBE-IX/JT/1470w/04.

²² Pismo z dnia 08.04.2004 r. znak DBE-IX/JT/1468w/04.

²³ Notatka z powyższego spotkania, z dnia 14.01.2005 r.

²⁴ Pismo znak: RCL 142-872/04 skierowane do Biura Prawnego MG.

²⁵ Dz. U. Nr 220, poz. 1880.

węgla kamiennego w latach 2003-2006²⁶, kompetencje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, określone w art. 2 pkt 5 i 6 oraz w art. 18 ust.1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa²⁷ - w odniesieniu do przedsiębiorstw górniczych, wykonywał (do dnia 31 grudnia 2007 r.) minister właściwy do spraw gospodarki. Minister ten nie podejmował, poprzez swoich przedstawicieli w radzie nadzorczej KW SA, żadnych działań zmierzających do ograniczenia skali zamówień udzielanych z wolnej ręki, w oparciu o § 428 rozporządzenia, pomimo iż do zadań Rady Nadzorczej należy m.in. stały nadzór nad działalnością spółki we wszystkich dziedzinach jej działalności.

NIK zwraca uwagę na fakt, że w Ministerstwie Gospodarki ugruntowany był pogląd, iż interpretacja przepisu § 428 w taki sposób, iż tylko i wyłącznie producent jest upoważniony do dokonywania remontów „...jest nieporozumieniem”, a więc nie może stanowić podstawy w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego do zatwierdzenia trybu zamówienia „z wolnej ręki”. Pogląd ten wyrażany był zarówno w korespondencji wewnętrznej w Ministerstwie Gospodarki, jaki i prezentowany na zewnątrz, na przykład w piśmie skierowanym w dniu 25 stycznia 2005 r. do Prezesa Zarządu -BIS B.G. Sp. z o.o. z Rybnika.

Według zeznań przesłuchanych w charakterze świadków pracowników Ministerstwa, w Departamencie Polityki Przemysłowej (dalej: DPP) przyjęto do wiadomości i odłożono *ad acta* otrzymane Zestawienie wniosków przekazane przez KW SA w dniu 25 sierpnia 2004 r. w oczekiwaniu na ewentualne zapytanie ze strony UZP. Według regulaminu organizacyjnego Ministerstwa²⁸ „prowadzenie spraw związanych z opiniowaniem wystąpień Urzędu Zamówień Publicznych w zakresie informacji o producentach krajowych uczestniczących w procedurze zamówień publicznych” należało do zadań tego Departamentu.

5. Najwyższa Izba Kontroli negatywnie ocenia fakt, że jednostka organizacyjna odpowiedzialna za realizację procesu legislacyjnego związanego z wydaniem rozporządzenia – były Departament Polityki Przemysłowej (komórka merytoryczna, wiodąca²⁹), nie dopełnił obowiązku przekazania dokumentacji do archiwum zakładowego.

Zgodnie z *Instrukcjami Kancelaryjnymi* obowiązującymi od 2004 r., wiodący w zakresie rozporządzenia Departament Polityki Przemysłowej zobowiązany był do przekazania akt

---

²⁶ Dz. U. Nr 210, poz. 2037 ze zm.

²⁷ Dz. U. Nr 106, poz. 493 ze zm.

²⁸ Wprowadzonego zarządzeniem Ministra z dnia 2.09.2003 r., z dnia 31.05.2004 r. oraz z dnia 13.09.2004 r.

²⁹ W świetle postanowień Decyzji Nr 5/w Dyrektora Generalnego z dnia 12 marca 1998 r. w sprawie trybu opracowywania i uzgadniania projektów aktów normatywnych i dokumentów rządowych oraz zgłaszania aktów normatywnych, a także kontroli rozporządzeń i zarządzeń wojewodów.

spraw załatwionych do archiwum zakładowego po upływie 2 lat, licząc od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym sprawy załatwiono. Przekazanie akt powinno nastąpić na podstawie spisów zdawczo-odbiorczych podpisanych przez kierownika komórki organizacyjnej przekazującej dokumentację oraz kierownika archiwum zakładowego.

Odpowiedzialność za taki stan rzeczy ponosi ówczesne kierownictwo Departamentu, to jest Pan Wojciech Maj - Dyrektor oraz Pan Tomasz Bryzek, Zastępca Dyrektora, który bezpośrednio nadzorował pracę Wydziału Bezpieczeństwa Technicznego przygotowującego projekt rozporządzenia.

NIK negatywnie ocenia również fakt, że w Ministerstwie nie praktykowano sporządzania spisów zdawczo-odbiorczych w przypadku przekazywania akt innej komórce organizacyjnej. Ustalenie to poczyniono na podstawie zeznań świadków przesłuchanych w toku postępowania kontrolnego.

Instrukcja Kancelaryjna nakładała na jednostki organizacyjne Ministerstwa obowiązek przekazania następcy prawnemu akt spraw nie załatwionych. Kopie tych spisów należało przekazywać do archiwum zakładowego Ministerstwa. Według wyjaśnienia Pani Ewy Iwaszko, Naczelnika Wydziału Archiwum, w latach 2002-2006 nie przekazano do archiwum zakładowego żadnych kopii spisów akt nie załatwionych, pomimo iż w okresie tym doszło do trzykrotnej reorganizacji Ministerstwa.

6. Biorąc pod uwagę przedstawione w niniejszym wystąpieniu oceny i uwagi Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 60 ust. 2 ustawy o NIK, wnosi o:

- 1) Zapewnienie przejrzystości, w tym należytego dokumentowania przebiegu procesów legislacyjnych w Ministerstwie.
- 2) Ustanowienie skutecznego nadzoru nad przestrzeganiem przepisów wewnętrznych w zakresie przechowywania i archiwizowania dokumentów.

Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, zwraca się do Pana Premiera o przekazanie, w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków oraz o podjętych działaniach lub o przyczynach niepodjęcia tych działań.

Stosownie do art. 61 ust. 1 i 2 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, przysługuje Panu Premierowi prawo zgłoszenia do Kolegium Najwyższej Izby Kontroli umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków, zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, termin nadesłania informacji, o której wyżej mowa, liczy się – stosownie do art. 62 ust. 2 *ustawy o NIK* – od dnia otrzymania ostatecznej uchwały w sprawie powyższych zastrzeżeń.

Wiceprezes Najwyższej Izby Kontroli

(-) Stanisław Jarosz